

Skarphéðinn Ásbjörnsson Kt. 1802614519

Árni Halldórsson Kt. 0101605619

Og Hilmar Stefánsson Kt. 2207512959

Frumvarp til laga

um vernd, velferð og veiðar á villtum fuglum og villtum spendýrum.

Við undirritaðir viljum byrja á því að láta í ljós ánægju okkar með frumvarpið í heild og sjáum að tekið hefur verið tillit til sjónarmiða veiðimanna að talsverðu leiti.

Við viljum þó gera eftirtaldar athugasemdir:

10. gr. 4. málsgrein. Óheimilt er að veiða fugla í sárum og ófleyga unga.

Með þessari setningu er verið að útiloka aldagamla hefð fyrir veiðum á fýlsungum og eftir atvikum toppskarfsungum. Þessar fuglategundir eru ekki í neinni hættu og er þess vegna að okkar mati ekki ástæða til þess að stöðva þessar veiðar. Rétt er að taka fram að aðeins er um örfáa staði að ræða þar sem þessar veiðar eru stundaðar og því fólki sem þær hafa stundað fer fækkandi og þar með hverfa að öllum líkindum þessi menningarverðmæti af sjálfu sér. Málsgreinina mætti þess vegna hafa svona: Óheimilt er að veiða fugla í sárum og ófleyga unga nema þar sem hefð er fyrir veiðum á fýlsungum og skarfsungum.

14. gr. Hvítabirnir.

Það er mat okkar að hvítabirni skuli fella án tafar af veiðimönnum sem hafa B réttindi skotvopna ef þeir koma á land á Íslandi til þess að fyrirbyggja slys sem kunna að verða af þessum stórhættulegu dýrum. Saga okkar íslendinga geymir æði margar sagnir af því þegar hvítabirnir gengu á land, drápu búfénað og fólk og brutu jafnvel upp hús. Ísbjarnarstofninn er núna aftur í vexti eftir langa niðursveiflu vegna loftslagsbreytinga og vera kann að komum þeirra hingað geti fjölgað þegar fram líða stundir. Það er að okkar mati því óráðlegt að hindra það að birnir séu felldir tafarlaust.

15. gr. Válistar

Við teljum að orðið válisti sé varasamt að nota þar sem orðið eitt og sér kann að gefa villandi skilaboð. Hætt er við að fuglategund eða dýr sem lendir á einum tíma inni á þeim lista verði ávallt í augum almennings í hættu jafnvel þótt stofnstærð verði aftur ásættanleg. Við leggjum því til að þessi listi verði kallaður Ástandslisti eða Athugunarlisti.

24. gr. Veiðiaðferðir

Í fyrstu málsgrein er þess getið að óheimilt sé að nota haglabyssur með stærra kaliberi en nr. 12. Nú þegar eru í gangi aðgerðir til þess að minnka og jafnvel stöðva notkun á blýhöglum og færast þá notkunin yfir í stálhögl. Stálhögl hafa talsvert minni slagkraft en blýhögl og af þeim sökum þarf meiri hleðslu til þess að ná sama árangri. Við ýmsar fuglaveiðar er nauðsynlegt að ná fram þessum slagkrafti til þess að tryggja skjótan og öruggan dauðdaga bráðar. Erlendis þar sem búið er að banna notkun blýhagla hafa veiðimenn því verið að færa sig að einhverju leiti yfir í kaliber nr. 10. Athugið að kaliber nr. 10 er stærra en kaliber nr. 12.

Í upptalningu á því sem óheimilt er að nota við veiðar er liður 3. Steina, barefli, eggvopn, skutla, stunguvopn eða áþekka hluti. Nú kemur það fyrir að aflífa þarf særða bráð. Það skal samkvæmt þessum lögum líka gera á sem fljótverkastan hátt. Fyrir kemur að þörf er á að nota eitthvað af þessu sem talið er upp í þessum lið. Við teljum að óþarft sé að hafa þennan lið 3 inni í þessari upptalningu, veiðimönnum er skylt að aflífa dýr á mannúðlegan hátt.

Við viljum lýsa yfir sérstakri ánægju okkar með síðustu málsgrein þessarar greinar þar sem Umhverfisstofnun er heimilt að veita þeim sem varanlega eru bundnir við notkun á hjólastól, sérstaka undanþágu frá ákvæðum 3. mgr. til að skjóta frá kyrrstæðu vélknúnu farartæki. Við viljum þó benda á að ýmis önnur fötlun eins og t.d. missir útlíma getur hamlað veiðimönnum að komast um og mætti þessi heimild ná til fleiri hópa.

44. grein. Refir.

Í þessari grein er gert ráð fyrir að í stjórnunar- og verndaráætlun sé ákvarðað hvort refaveiðar séu taldar nauðsynlegar. Að ýmissa mati eru refaveiðar ekki nauðsynlegar eins og sést best á því að friðland hefur verið skilgreint fyrir þá á norðanverðum vestfjörðum. Við sjáum því talsverð hættumerki hér.

Við viljum taka sterklega fram sjónarmið okkar til refaveiða. Við teljum að stórfelld hætta geti stafað af því að draga úr refaveiðum. Refir í Íslenskri náttúru er slyng og öflug veiðidýr og með hverjum friðuðum ref erum við að dæma þúsundir smáfugla til dauða. Skiptir þá engu hvort um spörfugla, mófugla eða viðkvæma fuglastofna er að ræða eða ekki. Refastofninum hefur verið haldið niðri á Íslandi með skipulegum veiðum í aldir. Hann er þó langt því frá í útrýmingarhættu. Áður fyrr helgaðist þörfin fyrir því að halda stofninum í lágmarki fyrst og fremst af því tjóni sem refurinn olli á sauðfjárbúskap og anda og æðarvörpum en nú á dögum hefur bæst við enn sterkari fjárhagslegur ávinningur af því að halda stofninum niðri. Það er ferðamenska og fuglaskoðun. Það er hætt við því að ef við missum tókin á stofnstærð refsins verði lítið að sjá fyrir erlenda ferðamenn sem hingað koma til þess að skoða þessa fögru sumargesti okkar.

Við leggjum til að í þessari grein verði Sveitarstjórnnum gert skylt að sjá ávallt til þess að þekkt greni séu unnin af fagmönnum. Hér eru tvær myndir sem sýna þeim sem ekki þekkja til hversu öflugur refurinn er á fuglaveiðum á varptímanum. Annars vegar er um að ræða læðu sem skotin var þegar hún kom að greni sínu með 23 unga í kjaftinum en hin myndin sýnir 8 unga sem önnur læða hafði með sér heim að greni. Ekki er óalgengt að 10 – 12 ungar séu í kjafti hvernar tófu eftir hverja veiðiferð og hvort foreldra fer jafnvel tvær til þrjár veiðiferðir á dag. Gera má ráð fyrir að einhver þúsund fuglsunga falli fyrir hvert greni.

45. gr. Refagreni

Ókkur sýnist að þeir sem hafa komið að orðalagi þessarar greinar hafi ekki næga þekkingu á málinu. Útburður eða æti er ekki notað við grenjavinnslu né er æti sett við refagreni. Hins vegar er æti notað við vetrarveiðar á ref. Ekki er mögulegt að hafa með sér ætið heim aftur að veiðum loknum eins og segir í annari málsgrein þessarar greinar. Æti er borið út að vetri, gjarnan öðru hvoru megin áramóta og það frýs því fljótt og koma veiðimenn því gjarnan fyrir þar sem fennir að einhverju eða öllu leit yfir það. Þannig næst bestur árangur. Refurinn er eins og áður segir slyngur og stundum getur tekið vikur og jafnvel meira en mánuð að fá refinn til þess að venja komur sína að æti. Það er af þeim sökum ekki heppilegt að grafa ætið upp aftur og hafa það með sér til baka. Í annarri málsgrein þessarar 45. greinar frumvarpsins segir að óheimilt sé að skilja eftir æti eða agn á veiðistöðum að veiðum loknum. Við leggjum til að því orðalagi verði breytt í „óheimilt að skilja eftir æti eða agn á veiðistöðum að veiðitímabili loknu“.

Ábyrgðarmenn þessara athugasemda hafa allir áratuga reynslu af þeim skotveiðum sem stundaðar eru á Íslandi, eru félagsmenn í Skotvís og sitja í Svæðisráði skotveiðimanna á Norðurlandi eystra ásamt því að vera áhugamenn um náttúru og fuglavernd.

Skarphéðinn Ásbjörnsson, Árni Halldórsson og Hilmar Stefánsson.